03/06/2020

Η εμφάνιση των Αγ. Λουκιλλιανού και Παντελεήμωνος στον Άγ. Παΐσιο

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

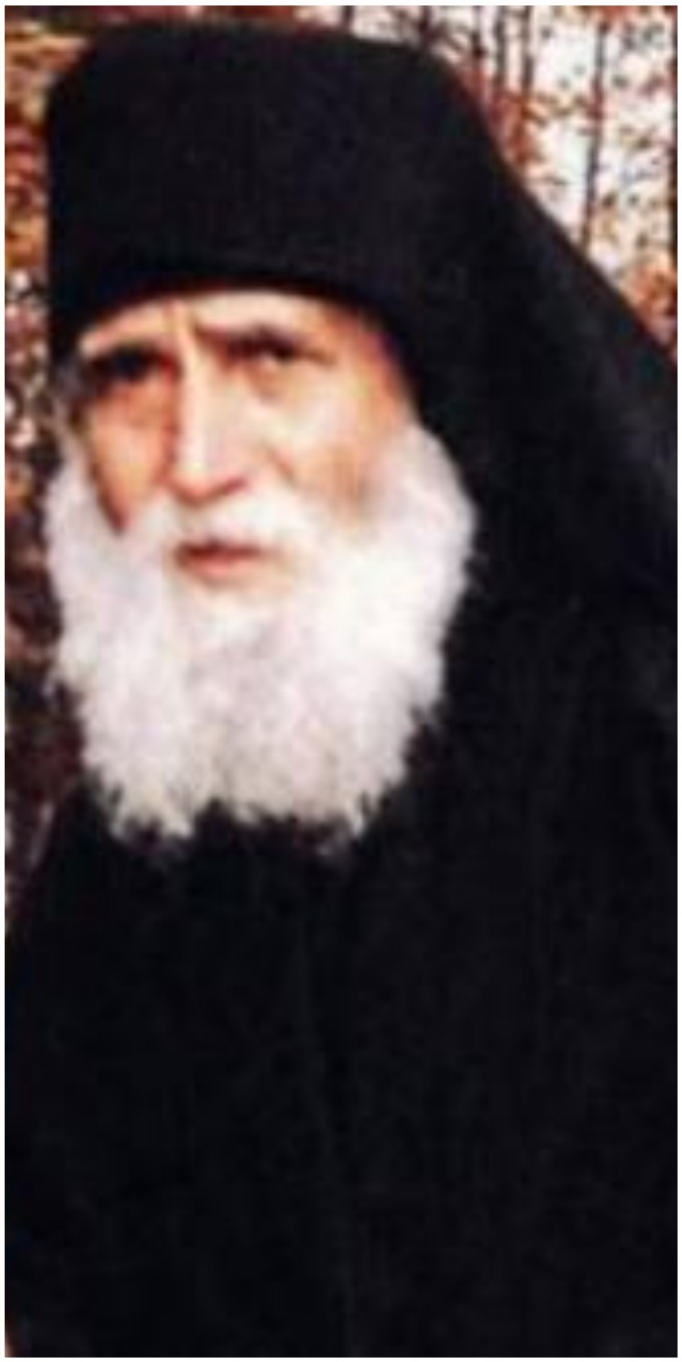

Ήταν 2 Ιουνίου 1979 απόγευμα. Ο Γέροντας Παΐσιος είχε μόλις μεταφέρει τα πράγματά του στο κελλί της Παναγούδας χωρίς να προλάβει να τα τακτοποιήσει. Ετοιμαζόταν για τον εσπερινό και ρώτησε τον μοναχό που τον βοηθούσε ποιος άγιος εόρταζε την επόμενη (3 Ιουνίου), αλλά εκείνος δεν θυμόταν. Του είπε ότι

αύριο που θα έρθει θα του πει κι έφυγε βιαστικός, γιατί σουρούπωνε.
Τη συνέχεια τη διηγήθηκε ο γέροντας ως εξής: «***Είχα τα Μηναία σε κιβώτια. Έψαχνα να βρω τα γυαλιά μου, για να δω τον άγιο της ημέρας και δεν τα έβρισκα. Για να μη χάνω χρόνο, έκανα τον εσπερινό με το κομποσκοίνι λέγοντας: «Άγιοι της ημέρας, πρεσβεύσατε υπέρ ημών***».
Όταν σηκώθηκα μετά τα μεσάνυχτα, πάλι προσπάθησα με τον φακό για μισή ώρα να βρω τον Άγιο, χωρίς αποτέλεσμα. Είπα: «***Πάει το Μεσονυκτικό***». Για να μην περάσει η νύχτα ψάχνοντας έλεγα πάλι στο κομποσκοίνι, «**Άγιοι του Θεού**...» , χωρίς να αναφέρω τα ονόματα των αγίων της ημέρας.
Είδα τότε τον άγιο Παντελεήμονα να συνοδεύει κάποιον μέσα στο Κελλί μου.
-Ποιος είσαι; Τον ρώτησα.
-Ο άγιος Λουκιλλιανός, απάντησε.
Δεν θυμόμουν να υπάρχει τέτοιος Άγιος και ξαναρώτησα:
-Λουκιανός;
-Όχι, Λουκιλλιανός.
-Πώς; Λογγίνος; Ρώτησα για δεύτερη φορά.
-Λου-κιλ-λια-νός, επανέλαβε ο Άγιος, προφέροντας για τρίτη φορά αργά το όνομά του.

Στη συνέχεια απευθυνόμενος προς τον άγιο Παντελεήμονα του είπε να μου εξετάσει τα τραύματα από την εγχείρηση, να δει αν έγιναν καλά. Με πλησίασε ο άγιος Παντελεήμων, που φορούσε άσπρη ποδιά σαν γιατρός. Αφού τα εξέτασε βάζοντας το χέρι του στον κόρφο μου, στο σημείο που είχε γίνει η εγχείρηση στους πνεύμονες, είπε στον άγιο Λουκιλλιανό: «***Καλά είναι. Να τα λάβεις υπ΄ όψιν στο πτυχίο (εξετάσεις)***».

Οι άγιοι εξαφανίστηκαν και ο Γέροντας, δοξάζοντας τον Θεό και ευχαριστώντας τους αγίους, άναψε κερί και βρήκε ότι εκείνη την ημέρα, 3 Ιουνίου, ήταν η μνήμη του αγίου Λουκιλλιανού.
Την άλλη μέρα το πρωί, που ήρθε ο μοναχός που τον βοηθούσε, ο Γέροντας χαμογελώντας σκέφτηκε δυνατά: «**Άγιος Λουκιλλιανός, ε;**» και του διηγήθηκε την εμφάνιση των Αγίων.

Ο Γέροντας, όταν διάβασε το Συναξάρι του Αγίου, εξεπλάγη συνειδητοποιώντας την εξής «σύμπτωση»: Ο κατά πλάτος βίος του Αγίου, που βρίσκεται στην Ι.Μ. Ιβήρων , καταχωρείται στις 27 Φεβρουαρίου, ημερομηνία, δηλαδή, κατά την οποία του είχε εμφανιστεί η αγία Ευφημία. Η σχέση αυτή του Μάρτυρος με την Αγία, που τόσο ευλαβείτο, αλλά και η εγγύτητα του χρόνο, αλλά και ιδίως του τόπου του μαρτυρίου των δύο Αγίων, τον χαροποίησε ιδιαίτερα.

Έκτοτε τον τιμούσε κατ΄ έτος και έβαλε την εικόνα του στην Εκκλησία του και

στο κελλί του.

Πήγε κατόπιν στην Κουτλουμουσιανή Σκήτη και προσκύνησε τον άγιο Παντελεήμονα. Ανέφερε ότι η εικόνα του στο προσκυνητάρι μοιάζει πολύ με την αγία μορφή του.
Αυτό το θαυμαστό γεγονός παρηγόρησε τον Γέροντα και έδιωξε την κόπωση και τις στεναχώριες, που περνούσε εκείνη την μεταβατική περίοδο.

Πηγή: Βίος Γέροντος Παϊσίου του Αγιορείτου, του Ιερομονάχου Ισαάκ, σ. 288-290″